

การศึกษาการแยกแยะเสียงสระ ɪ [ɪ] และ ə [ə] ในเจ้าของภาษาชาวเกาหลี ด้วยโปรแกรม OpenSesame*

ปพนพัชร กอบศิริธีร์วรา**

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการแยกแยะเสียงสระ ɪ [ɪ] และเสียงสระ ə [ə] ในเจ้าของภาษาชาวเกาหลี โดยใช้โปรแกรม OpenSesame ในการทดสอบ และเพื่อให้ได้ข้อมูลลักษณะการแยกแยะเสียงที่มีความหลากหลาย ผู้วิจัยได้คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างชาวเกาหลีเพศชายและเพศหญิง จำนวน 36 คน ที่มีความหลากหลายทางอายุและสาขาอาชีพ ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าเจ้าของภาษาชาวเกาหลีมีปัญหาในการแยกแยะเสียงสระ ɪ [ɪ] และเสียงสระ ə [ə] คือ ความถูกต้องในการแยกแยะเสียงสระ ɪ [ɪ] 53% และเสียงสระ ə [ə] 52% ซึ่งผลการวิจัยนี้จะนำไปพัฒนาการเรียนการสอนภาษาเกาหลีต่อไป

คำสำคัญ: การออกเสียงภาษาเกาหลี; อิทธิพลภาษาแม่; โปรแกรม OpenSesame

* บทความวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ประจำปีการศึกษา 2560

** อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาเกาหลี ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ติดต่อได้ที่: paphonphatKo@gmail.com

The Study of Vowels ㅜ [ɘ] and ㅡ [e] Differentiations in Korean Native Speakers by OpenSesame Program^{*}

Paphonphat Kobsirithiwara^{**}

Abstract

This research aims to study differentiations of the vowels ㅜ [ɘ] and ㅡ [e] by Korean native speakers by employing the OpenSesame program. In order to obtain various data sets, the researcher selected 36 Korean male and female participants of different ages and occupations. The findings reveal that there is the problem of differentiating the vowels ㅜ [ɘ] and ㅡ [e]. Korean native speakers correctly differentiated the vowel ㅜ [ɘ] at 53% and the vowel ㅡ [e] at 52%. These findings will be employed in developing Korean teaching.

Keywords: Korean language pronunciation; mother language transfer; OpenSesame program

^{*} The author is financially supported by the funding of Department of Eastern Languages, Faculty of Humanities, Kasetsart University 2017.

^{**} Lecturer, Department of Eastern Languages, Faculty of Humanities, Kasetsart University. e-mail: paphonphatKo@gmail.com

1. บทนำ

ตั้งแต่ ค.ศ.2000 เป็นต้นมา ทิวทัศน์เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ต่างตื่นตัวและให้การตอบรับกระแสเกาหลี (Korean Wave) เป็นอย่างมาก ส่งผลให้ความนิยมในการเรียนการสอนภาษาเกาหลีเติบโตอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน แต่การเรียนการสอนภาษาเกาหลีในกลุ่มผู้ศึกษาภาษาเกาหลีชาวไทยยังมีข้อจำกัดอยู่หลายประการและอุปสรรคที่เด่นชัดที่สุดก็คือ ความแตกต่างอย่างสิ้นเชิงของตระกูลภาษาระหว่างภาษาไทยและภาษาเกาหลี¹

ความแตกต่างของตระกูลภาษานี้ส่งผลอย่างมากต่อผู้เรียน ผู้สอน และนักวิจัยภาษาเกาหลี กล่าวคือ ในขั้นต้นของการเรียนการสอนและงานวิจัยเกี่ยวกับภาษาเกาหลีต่างมุ่งให้ความสำคัญกับไวยากรณ์และคำศัพท์เป็นหลัก ในความเป็นจริงแล้ว ปัจจัยที่มีความสำคัญมากอีกประการหนึ่งก็คือ การออกเสียงที่ชัดเจนและเป็นธรรมชาติ เนื่องจากกลุ่มเป้าหมายที่ผู้ศึกษาภาษาเกาหลีชาวไทยต้องพบปะและสนทนาด้วยส่วนใหญ่ คือเจ้าของภาษาชาวเกาหลีซึ่งมีความหลากหลายทางอายุและสาขาอาชีพ และส่วนใหญ่ไม่มีความคุ้นเคยกับสำเนียงภาษาเกาหลีแบบชาวต่างชาติ (foreigner accent) ของผู้ศึกษาภาษาเกาหลีชาวไทย ปัญหานี้จึงส่งผลโดยตรงต่อประสิทธิภาพในการสื่อสารระหว่างบุคคล ด้วยเหตุนี้ เพื่อประสิทธิผลในการสื่อสารด้วยภาษาเกาหลี ผู้ศึกษาชาวไทยจึงจำเป็นต้องออกเสียงให้ชัดเจนและเป็นธรรมชาติ เช่นเดียวหรือใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา นอกจากนี้ยังพบว่ายังมีปัจจัยสำคัญอีกสองประการที่เป็นปัญหาเกี่ยวกับการออกเสียงภาษาเกาหลีคือ ลักษณะการเปลี่ยนแปลง

¹ ภาษาเกาหลีจัดอยู่ในกลุ่มตระกูลภาษาอูร์อัลไตอิก (Altaic Language) มีลักษณะทางไวยากรณ์เป็นภาษาคำติดต่อดัง (Agglutinative Language) หรือเป็นภาษาที่มีการเติมวิภัติปัจจัย (inflection) คำกริยาที่ปรากฏนั้นถือว่าเป็นคำที่ไม่สำเร็จรูปที่สามารถนำมาใช้ในประโยคสนทนาได้ จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงส่วนท้ายคำเสมอ ภาษาเกาหลีมีโครงสร้างประโยคแบบ SOV หรือ ประธาน+กรรม+กริยา (ปริศ วังธณเสน, 2552, pp. 8-11)

ทางเสียงของภาษาเกาหลีและลักษณะการใช้ภาษาของเจ้าของภาษาชาวเกาหลีที่ไม่ตรงตามหลักภาษาเกาหลี

เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงทางเสียงและการใช้ภาษาของเจ้าของภาษาชาวเกาหลีที่ไม่ตรงตามหลักภาษาเกาหลี ส่งผลให้เจ้าของภาษาชาวเกาหลีออกเสียงสระ ㅈ [ɟ] และเสียงสระ ㅓ [e] ไม่ชัดเจนถูกต้องตรงตามรูปอักษร (이진호, 2012: 132-135) โดยเจ้าของภาษาชาวเกาหลีจะออกเสียงสระ ㅈ [ɟ] และสระ ㅓ [e] เป็นเสียง ㅓ [e] เช่น '개를 먹었다[kɛ ɳil mɛk ʔət t'a]' และ '개를 먹었다[kɛ ɳil mɛk ʔət t'a]'² คำว่า '개[kɛ]' ในประโยคแรก หมายถึง 'สุนัข' และคำว่า '개[kɛ]' ในประโยคที่สองหมายถึง 'ปู' เมื่อเจ้าของภาษาชาวเกาหลีออกเสียงทั้งสองคำนี้เป็น '개[kɛ]' ทำให้ผู้ฟังสับสนและแยกแยะไม่ได้ว่าผู้พูดกิน 'สุนัข' หรือกิน 'ปู' เป็นต้น การเปลี่ยนแปลงทางเสียงและการใช้ภาษาไม่ตรงตามหลักภาษาเกาหลีนี้ส่งผลให้เกิดปัญหาในการแยกแยะเสียงสระ ㅈ [ɟ] และเสียงสระ ㅓ [e] มิใช่แต่เพียงเจ้าของภาษาชาวเกาหลี แต่ยังส่งผลให้ผู้ศึกษาภาษาเกาหลีชาวไทยเกิดความสับสนในการแยกแยะและออกเสียงตามไปด้วย

ตารางที่ 1

การเปรียบเทียบเสียงสระเดี่ยวในภาษาไทยและภาษาเกาหลี³

ส่วนของลิ้น	ส่วนหน้า		ส่วนกลาง		ส่วนหลัง			
	กลม		กลม		ไม่กลม		กลม	
ระดับลิ้น ภาษา	เกาหลี	ไทย	เกาหลี	ไทย	เกาหลี	ไทย	เกาหลี	ไทย
สูง	ㅣ [i]	ㅣ [i] ㅣ [i:]		ㅣ [u] ㅣ [u:]	ㅡ [ɨ]		ㅜ	ุ [u] ู [u:]
กลาง	ㅓ [e]	ะ [e] เ- [e:]		เ-อะ [ɤ] เ-อ [ɤ:]	ㅓ [ə]		ㅓ	โ-ะ [o] โ- [o:]
ต่ำ	ㅈ [ɟ]	แะ [ɛ] แ- [ɛ:]		ะ [a] -า [a:]	ㅏ [a]			เ-าะ [ɔ] -อ [ɔ:]

² สัทอักษรในงานวิจัยชิ้นนี้อ้างอิงจาก ฮอยยง (최영, 2011, pp. 46-99)

³ อ้างอิงจากตารางสรุปเปรียบเทียบสระเสียงเดี่ยวในภาษาไทยและภาษาเกาหลีของ บุญฤทธิ์ โภเสง (분빛코성, 2015, p. 45)

หากพิจารณาจากตารางเปรียบเทียบเสียงสระในภาษาไทยและภาษาเกาหลีข้างต้นจะพบว่า ฐานที่เกิดของเสียงสระ ‘H [ɛ]’ ในภาษาเกาหลีและสระ ‘แอะ [ɛ:] / แอ[ɛ:]’ ในภาษาไทยกับสระ ‘+I [e]’ ในภาษาเกาหลีและสระ ‘เอะ[e] / เอ[e:]’ ในภาษาไทยนั้นตรงกัน กล่าวคือ สระ ‘H [ɛ]’ ในภาษาเกาหลีกับสระ ‘แอะ[ɛ:] / แอ[ɛ:]’ ในภาษาไทย ออกเสียงโดยใช้ลิ้นส่วนหน้า ริมฝีปากมีลักษณะกลม ระดับลิ้นอยู่ในระดับต่ำ ส่วนสระ ‘+I [e]’ ในภาษาเกาหลีและสระ ‘เอะ[e] / เอ[e:]’ ในภาษาไทย ออกเสียงโดยใช้ลิ้นส่วนหน้า ริมฝีปากมีลักษณะกลม ระดับลิ้นอยู่ในระดับกลาง แต่ข้อแตกต่างคือ ภาษาไทยจะมีรายละเอียดในการจำแนกเสียงสระนี้มากกว่าในภาษาเกาหลีคือ จำแนกเสียงสระเป็นสระเสียงสั้นและสระเสียงยาว ในขณะที่ภาษาเกาหลีไม่มีการจำแนกดังกล่าว

ความเหมือนของฐานที่เกิดเสียงของสระ ‘H [ɛ]’ ในภาษาเกาหลีและสระ ‘แอะ[ɛ:] / แอ[ɛ:]’ ในภาษาไทยกับสระ ‘+I [e]’ ในภาษาเกาหลีและสระ ‘เอะ[e] / เอ[e:]’ ในภาษาไทย เป็นความรู้พื้นฐานที่ผู้ศึกษาภาษาเกาหลีชาวไทยสามารถนำมาใช้ในการแยกแยะและออกเสียงสระ ‘H [ɛ]’ และสระ ‘+I [e]’ หรือที่เรียกว่าอิทธิพลของภาษาแม่ในเชิงบวก (positive transfer)⁴ ซึ่งงานวิจัยของ ฮงเฮยรยอน (홍혜연, 2012) ที่ศึกษาเปรียบเทียบระบบเสียง โครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ รวมไปถึงความแตกต่างในเชิงสังคมและวัฒนธรรมไทย สรุปผลการวิจัยสอดคล้องกับหลักอิทธิพล

⁴ บราวน์ (Brown) กล่าวว่า อิทธิพลของภาษาแม่ที่ส่งผลต่อการเรียนภาษาต่างประเทศ แบ่งออกได้เป็น 3 ประการ คือ ในกรณีที่ภาษาแม่และภาษาเป้าหมายมีความแตกต่างกันมาก อิทธิพลของภาษาแม่ส่งผลเสียต่อผู้ศึกษาภาษาเป้าหมายและเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ภาษาเป้าหมาย เรียกว่า อิทธิพลของภาษาแม่ในเชิงลบ (negative transfer) กรณีที่ภาษาแม่และภาษาเป้าหมายมีความเหมือนหรือใกล้เคียงกันและส่งผลดีต่อการเรียนรู้ภาษาเป้าหมาย ผู้ศึกษาภาษาเป้าหมายสามารถนำความรู้ทางภาษาของภาษาแม่ไปใช้ในการเรียนภาษาเป้าหมายได้และเป็นประโยชน์ เรียกว่า อิทธิพลของภาษาแม่เชิงบวก (positive transfer) และกรณีที่ภาษาแม่ไม่ส่งผลใดๆ ทั้งในด้านบวกและด้านลบกับผู้ศึกษาภาษาเป้าหมาย เรียกว่า อิทธิพลของภาษาแม่ไม่ส่งผลในเชิงบวกหรือลบ (zero transfer) (Brown, 1980, p. 150)

ของภาษาแม่ในเชิงบวกว่า กลุ่มเสียงสระในภาษาเกาหลีได้แก่ สระ 'H [ɛ]' และ 'H [e]', สระ 'H [yɛ]' และ 'H [ye]', สระ 'H [wɛ]' และ 'H [we]' ที่เจ้าของภาษาไม่สามารถแยกแยะได้อย่างชัดเจน ผู้เรียนภาษาเกาหลีชาวไทยสามารถออกเสียงได้อย่างชัดเจน เนื่องจากภาษาไทยมีความละเอียดในการแยกแยะเสียงสระที่มากกว่าภาษาเกาหลี แต่อย่างไรก็ตาม ในงานวิจัยของ รยูมียุง (류미영, 2011) ที่ศึกษาความผิดพลาดของการออกเสียงสระภาษาเกาหลีในกลุ่มผู้ศึกษาภาษาเกาหลีชาวไทย กลับสรุปผลว่าพบความผิดพลาดในการออกเสียงสระของผู้เรียนภาษาเกาหลีชาวไทยหลายเสียงและหนึ่งในนั้นคือการออกเสียงสระ 'H [ɛ]' ซึ่งขัดแย้งกับหลักการอิทธิพลภาษาแม่ในเชิงบวกที่กล่าวมาข้างต้นและผลสรุปงานวิจัยของ ฮงเฮยรยอน (홍혜연, 2012) ที่กล่าวว่าเจ้าของภาษาชาวเกาหลีไม่สามารถแยกแยะเสียงสระ 'H [ɛ]' และ 'H [e]' ได้ ด้วยเหตุนี้จึงนำมาสู่สมมติฐานของงานวิจัยนี้ว่า การที่ผู้ศึกษาภาษาเกาหลีชาวไทยมีปัญหาในเรื่องของการออกเสียงสระ 'H [ɛ]' นั้นเกิดจากการลักษณะการเปลี่ยนแปลงทางเสียงของภาษาเกาหลีและลักษณะการใช้ภาษาของเจ้าของภาษาชาวเกาหลีที่ไม่ตรงตามหลักภาษาเกาหลี เมื่อเจ้าของภาษาชาวเกาหลีออกเสียงไม่ชัดเจนและไม่สามารถแยกแยะเสียงสระ 'H [ɛ]' และสระ 'H [e]' ได้ ย่อมส่งผลให้ผู้ศึกษาภาษาเกาหลีชาวไทยโดยเฉพาะในระดับต้น เกิดความสับสนว่าตัวอักษรสระ 'H [ɛ]' และสระ 'H [e]' นั้นควรออกเสียงอย่างไรจึงจะถูกต้อง

เพื่อเป็นการพิสูจน์สมมติฐานที่ว่าผู้ศึกษาภาษาเกาหลีชาวไทยไม่มีปัญหาในการแยกแยะและออกเสียงสระ 'H [ɛ]' และสระ 'H [e]' เพราะมีพื้นฐานความรู้จากภาษาแม่และภาษาเป้าหมายที่ตรงกันตามหลักอิทธิพลของภาษาแม่ในเชิงบวก ซึ่งแตกต่างจากข้อสรุปของ รยูมียุงที่ว่าผู้ศึกษาชาวไทยมีปัญหาในการออกเสียงสระ 'H [ɛ]' ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบว่า เจ้าของภาษาชาวเกาหลีมีความสับสนในการแยกแยะเสียงสระ 'H [ɛ]' และสระ 'H [e]' ซึ่งเป็นเสียงสระในภาษาแม่ของตน โดยใช้โปรแกรมทดสอบ OpenSesame เพื่อนำผลทดสอบที่ได้มาวิเคราะห์และสรุปผลต่อไป

2. วิธีดำเนินการวิจัยและกลุ่มตัวอย่าง

ในอดีตการเก็บข้อมูลหรือกลุ่มตัวอย่างเพื่อวิจัยปัญหาเกี่ยวกับการแยกแยะเสียงพยัญชนะและสระของภาษาเกาหลีทั้งในกลุ่มเจ้าของภาษาและผู้ศึกษาภาษาเกาหลีชาวไทยพบอุปสรรคมากมาย เช่น ความยากลำบากในการเดินทางไปยังแหล่งข้อมูล กลุ่มตัวอย่างที่กระจุกกระจาย ปัญหาเรื่องการจัดเก็บหรือบันทึกเสียงจากกลุ่มตัวอย่าง ปัญหาเกี่ยวกับคุณภาพและราคาของอุปกรณ์ที่ใช้บันทึกเสียง การขาดแคลนผู้ช่วยวิจัยชาวเกาหลีในการพิจารณาเรื่องความถูกต้องของเสียง รวมถึงระยะเวลาที่ใช้ในกระบวนการจัดการข้อมูล เป็นต้น (분빛코쑈, 2015: 152) อุปสรรคต่างๆ เหล่านี้ส่งผลให้ผู้วิจัยส่วนมากเลือกเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการแยกแยะเสียงโดยใช้แบบสอบถามซึ่งเป็นวิธีการที่สะดวก ปลอดภัยและขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล อีกทั้งยังมีค่าใช้จ่ายน้อยกว่าการเดินทางไปยังแหล่งข้อมูลและบันทึกเสียงด้วยอุปกรณ์บันทึกเสียง แต่การใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลมีข้อบกพร่องประการสำคัญคือไม่สามารถประเมินและแสดงผลของการแยกแยะเสียงหรือการออกเสียงได้อย่างเที่ยงตรง เนื่องจากเป็นการแสดงทัศนคติ ความคิดเห็น หรือความรู้สึกของผู้ทำแบบสอบถามที่มีต่อการแยกแยะเสียงหรือการออกเสียงเท่านั้น ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงต้องการผลการทดสอบที่ชัดเจนและแม่นยำในการแยกแยะเสียงสระ ‘ㅣ’ [e] และสระ ‘ㅓ’ [e] ของเจ้าของภาษาชาวเกาหลี และนำไปโปรแกรม OpenSesame⁵ เวอร์ชัน 2.8.3 มาใช้ในการทดสอบแทน

⁵ OpenSesame เป็นโปรแกรมสำเร็จรูปที่ใช้ในการสร้างแบบทดสอบทางจิตวิทยา เวอร์ชันล่าสุดคือ 3.1.4 เจซซี่ เจมส์ (Jazzy James) เป็นโปรแกรมฟรีที่อยู่ในระหว่างการพัฒนา ฟังก์ชันการใช้งานยังไม่สมบูรณ์ ผู้ใช้จำเป็นต้องมีความรู้ทางด้านคอมพิวเตอร์ โปรแกรมมิ่งเพื่อการปรับแต่งโปรแกรมให้พร้อมสร้างแบบทดสอบที่มีความเฉพาะเจาะจงตรงตามวัตถุประสงค์ของผู้ใช้ แม้ว่าปัจจุบันจะสามารถใช้งานโปรแกรม OpenSesame ได้ทั้งระบบปฏิบัติการ Window OS และ Mac OSX แต่เนื่องจากเป็นโปรแกรมที่พัฒนาขึ้นจากระบบปฏิบัติการ Mac OSX ฟังก์ชันการใช้งานบางประเภทที่ต้องใช้งานกับระบบฐานข้อมูล เช่น การแสดงไฟล์วีดิโอหรือไฟล์เสียงจะทำงานได้สมบูรณ์บนระบบปฏิบัติการ Mac OSX เท่านั้น จุดเด่นของโปรแกรมนี้อีกคือ ภายหลังจากการทดสอบจะสามารถสรุปและสร้างไฟล์แสดงผล

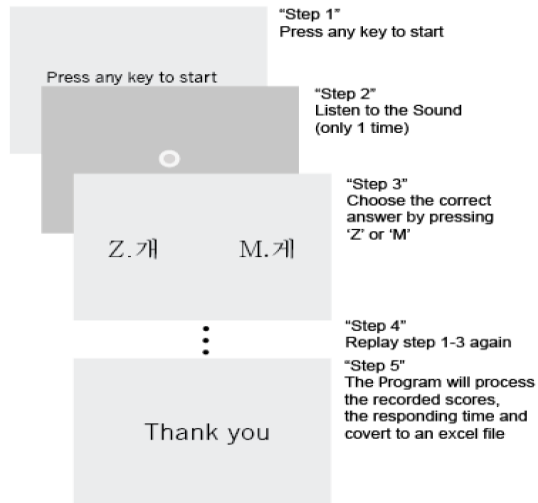
การเก็บข้อมูลด้วยวิธีการที่กล่าวมาข้างต้น เนื่องจากโปรแกรม OpenSesame เป็นโปรแกรมที่สามารถประเมินและแสดงผลการทดสอบได้อย่างแม่นยำ คือ แสดงค่าอัตราความถูกต้องและค่าเวลาในการตอบสนองเป็นตัวเลข

วิธีการทดสอบโดยโปรแกรม OpenSesame ตามลำดับขั้นตอนคือ ลำดับแรกให้ผู้ทำการทดสอบชาวเกาหลีนั่งหน้าคอมพิวเตอร์ เมื่อพร้อมทดสอบให้กดปุ่ม SPACE BAR เริ่มทำการทดสอบจะปรากฏหน้าจอแสดงการเล่นเสียงเป็นภาพวงกลมเล็กๆ สีขาวขึ้นกลางจอและเล่นเสียงให้ฟัง 1 ครั้ง หลังจากนั้นจะเปลี่ยนเป็นหน้าจอแสดงตัวเลือกซึ่งปรากฏตัวเลือกเป็นภาษาเกาหลี 2 คำ ทางด้านซ้ายและด้านขวาของจอภาพ ผู้ทำการทดสอบต้องประเมินว่าเสียงที่ได้ยินก่อนหน้านั้นตรงกับตัวเลือกข้อใด โดยการกดปุ่ม Z เพื่อเลือกคำตอบที่ปรากฏทางด้านซ้ายหรือกดปุ่ม M เพื่อเลือกคำตอบที่ปรากฏทางด้านขวา เมื่อเลือกแล้วจะเปลี่ยนเป็นหน้าจอแสดงการเล่นเสียงคือ ภาพวงกลมเล็กๆ สีขาวขึ้นกลางจอและเล่นเสียงชุดใหม่ให้ฟัง 1 ครั้ง หลังจากนั้นจะเปลี่ยนเป็นหน้าจอแสดงตัวเลือกใหม่ซึ่งปรากฏตัวเลือกเป็นภาษาเกาหลี 2 คำ ตามขั้นตอนเดิมการทำงานของชุดเสียงและชุดคำตอบจะปรากฏขึ้นจนครบ 34 ชุด และเพื่อไม่ให้ผู้ทำการทดสอบคนอื่นจดจำรูปแบบของชุดเสียงและชุดคำตอบก่อนหน้าได้ ผู้วิจัยจึงตั้งค่าการแสดงผลชุดเสียงและคำตอบเป็นแบบสุ่ม (random) เมื่อทำการทดสอบเสร็จสิ้นจะปรากฏคำว่า Thank you หลังจากนั้นโปรแกรมจะทำการประมวลผลและบันทึกข้อมูลที่ทดสอบในรูปแบบ Excel โดยอัตโนมัติ

การประมวลผลข้อมูลที่บันทึกได้จะแบ่งออกเป็นสองส่วนคือ ความถูกต้อง หรือ “correct” แสดงผลเป็น 1 หมายถึง ถูกต้อง หรือ 0 หมายถึง ผิด และแสดงเวลาในการ

การทดสอบในรูปแบบ excel ได้โดยอัตโนมัติ แต่ปัญหาที่พบคือแบบทดสอบที่สร้างขึ้นจากโปรแกรม OpenSesame เวอร์ชันก่อนหน้าอาจจะไม่สามารถใช้งานได้กับโปรแกรมเวอร์ชันล่าสุด ผู้วิจัยได้ปรับแต่งโปรแกรม OpenSesame โดยใช้ฟังก์ชันการเล่นเสียงและการแสดงผลชุดคำตอบเพื่อให้เหมาะสมกับการทดสอบการแยกแยะเสียงสระ ‘ ㅏ [ɔ]’ และสระ ‘ ㅓ [e]’ ของเจ้าของภาษาชาวเกาหลี

ตอบสนอง หรือ “responding time” ซึ่งมีหน่วยเป็น ms⁶ ซึ่งหากอัตราความถูกต้องยิ่งมามาก ยิ่งแสดงถึงการแยกแยะเสียงสระ ‘H [ɛ]’ และสระ ‘+I [e]’ ที่ดีและหากเวลาในการตอบสนอง น้อยมากเท่าไรยิ่งแสดงให้เห็นถึงการแยกแยะเสียงสระ ‘H [ɛ]’ และสระ ‘+I [e]’ ที่ดี มากเท่านั้น⁷

ภาพที่ 1. ภาพแสดงขั้นตอนการทดสอบของโปรแกรม OpenSesame

⁶ ms มีค่าเท่ากับ 1 ส่วนของ 1000 วินาที

⁷ งานวิจัยของ เชวเจชู (최재수, 2014) และ อีควังโอ (이광오, 1990) ทำการทดสอบความสัมพันธ์ของระบบเสียงกับความซับซ้อนของรูปอักษรในภาษาเกาหลี โดยทำการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างเจ้าของภาษาชาวเกาหลีและผู้ศึกษาภาษาเกาหลี ชาวต่างชาติ งานวิจัยทั้งสองเรื่องกำหนดกรอบการแยกแยะเสียงและเวลาที่ใช้ในการตอบสนองว่า ควรอยู่ในช่วงเวลาไม่เกิน 3000 ms หรือ 3 วินาที หากเกินเวลาที่กำหนด จะไม่นำข้อมูลมาใช้ในการพิจารณา แต่งานวิจัยนี้จะใช้วิธีการเก็บข้อมูลเช่นเดียวกับ งานวิจัยของ บุญฤทธิ์ โกเฮง (분빛코헝, 2015) คือ เก็บข้อมูลตามจริงแม้ว่าเวลาในการตอบสนองจะเกิน 3000 ms หรือ 3 วินาที และนำข้อมูลที่ได้อ้างอิงมาวิเคราะห์ เพื่อสรุปผลการทดสอบ

2.1 ชุดเสียงและคำตอบ

เนื่องจากการทดสอบในงานวิจัยนี้มีจุดประสงค์เพื่อประเมินการแยกแยะเสียงสระ 'ㅏ [ɛ]' และสระ 'ㅑ [e]' ของเจ้าของภาษาชาวเกาหลีให้มีความเที่ยงตรง ดังนั้นเพื่อป้องกันไม่ให้ผู้ทำการทดสอบคาดเดาคำและความหมายจากบริบท ผู้วิจัยจึงคัดเลือกเฉพาะคำที่มี 1-2 พยางค์ และเป็นคำที่มีความหมายต่างกันตามรูปสระที่ปรากฏทั้งสระ 'ㅏ [ɛ]' และสระ 'ㅑ [e]' รวมทั้งหมด 34 คำ และชุดเสียงในการทดสอบ บันทึกจากเจ้าของภาษาชาวเกาหลีเพศหญิง ดังตารางแสดงชุดเสียงและคำที่ใช้ในการทดสอบดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2

ชุดเสียงและคำที่ใช้ในการทดสอบ^๘

คำหมวดสระ 'ㅏ [ɛ]'			คำหมวดสระ 'ㅑ [e]'		
คำศัพท์	เสียง	ความหมาย	คำศัพท์	เสียง	ความหมาย
개	kɛ	หมา	개	ke	ปู่
개시	kɛ si	การเริ่มต้น	개시	ke si	ปิดประกาศ
개장	kɛ tʃaŋ	เปิดทำการ	개장	ke tʃaŋ	ปู่ดอง
내	nɛ	ของฉัน	내	ne	ใช้
내게	nɛ ge	ถึงฉัน	내게	ne ge	ถึงเธอ
대다	tɛ da	ตะ	대다	te da	ถูก(ไฟ)ลวก
대리	tɛ li	ผู้ช่วย/ตัวแทน	대리(다)	te li	พา, นำ
대마	tɛ ma	ปอ	대마	te ma	การปลุกปั้น
매다	mɛ da	มัด	매다	me da	สะพาน
매우	mɛ ʔu	มาก	매우(다)	me ʔu	รัต, ผูก
모래	mo rɛ	ทราย	모래	mo re	มะรืนนี้
배다	pɛ da	ซีม	배다	pe da	ตัด, หั่น
새	sɛ	นก	셋	set	สาม
새다	sɛ da	ฟ้าสาบ	새다	se da	นับจำนวน

^๘ คำที่ใช้ในการทดสอบนี้อ้างอิงจากพจนานุกรมเกาหลี-ไทย มหาวิทยาลัยฮันุกุก ภาษาและกิจการต่างประเทศ (한국어-국어대 학교)

คำหมวดสระ ‘ H [ɛ]’			คำหมวดสระ ‘-] [e]’		
คำศัพท์	เสียง	ความหมาย	คำศัพท์	เสียง	ความหมาย
새우	sɛ ʔu	กุ้ง	새우(다)	se ʔu	ตั้งตรง
제자	tʃɛ dʒa	ชายที่มีความรู้	제자	tʃɛ dʒa	ลูกศิษย์
헤지	hɛ dʒi	การยกเลิก	헤지(다)	he dʒi	แยกกัน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง

เนื่องจากผู้ศึกษาภาษาเกาหลีชาวไทยจำเป็นต้องสนทนากับคู่สนทนาชาวเกาหลีเพศชายและเพศหญิงที่มีความหลากหลายทั้งอายุและอาชีพ งานวิจัยนี้จึงคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 36 คน ที่มีความหลากหลาย จำแนกตามอายุ เพศ และอาชีพ คือกลุ่มตัวอย่างชาวเกาหลีที่มีอายุตั้งแต่ 19-54 ปี เพศชายและหญิง ประกอบอาชีพที่หลากหลาย ได้แก่ นักเรียน นักศึกษา พนักงานบริษัท ธุรกิจส่วนตัว อาจารย์ รัฐบาล พยาบาล ลูกจ้างและแม่บ้าน

ผู้วิจัยมุ่งเน้นกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้มีอายุตั้งแต่ 20-39 ปี เนื่องจากผู้ศึกษาภาษาเกาหลีชาวไทยโดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับอุดมศึกษาเรียนภาษาเกาหลีเพื่อต่อยอดทางการศึกษาหรือเพื่อการประกอบวิชาชีพ ดังนั้นกลุ่มเป้าหมายชาวเกาหลีที่มีโอกาสพบปะและสนทนาด้วยมากที่สุดจึงเป็นกลุ่มคนในระดับอุดมศึกษาและกลุ่มคนทำงานซึ่งมีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 20-39 ปี

ตารางที่ 3

รายละเอียดของผู้ทดสอบ⁹

ชื่อ	เพศ	อายุ	อาชีพ
KNS01	ชาย	26	เจ้าของธุรกิจร้านกาแฟ
KNS02	ชาย	37	พนักงานบริษัท
KNS03	ชาย	35	อาจารย์สอนภาษาเกาหลี
KNS04	หญิง	22	นักศึกษามหาวิทยาลัย
KNS05	หญิง	25	นักศึกษามหาวิทยาลัย
KNS06	ชาย	22	นักศึกษามหาวิทยาลัย
KNS07	หญิง	49	แม่บ้าน
KNS08	ชาย	51	ข้าราชการ
KNS09	หญิง	21	นักศึกษามหาวิทยาลัย
KNS10	หญิง	24	นักศึกษามหาวิทยาลัย
KNS11	หญิง	40	อาจารย์สอนภาษาเกาหลี
KNS12	หญิง	20	นักศึกษามหาวิทยาลัย
KNS13	ชาย	28	พนักงานบริษัท
KNS14	หญิง	22	นักศึกษามหาวิทยาลัย
KNS15	ชาย	28	ช่างเตรียมสมัครงาน
KNS16	หญิง	22	นักศึกษามหาวิทยาลัย
KNS17	ชาย	31	อาจารย์สอนภาษาเกาหลี
KNS18	หญิง	22	นักศึกษามหาวิทยาลัย
KNS19	หญิง	27	อาจารย์สอนภาษาเกาหลี
KNS20	หญิง	32	ข้าราชการ
KNS21	หญิง	28	พนักงานบริษัท
KNS22	ชาย	23	พนักงานพาร์ทไทม์
KNS23	หญิง	37	อาจารย์สอนภาษาเกาหลี
KNS24	หญิง	30	อาสาสมัครชาวเกาหลี

⁹ เพื่อเป็นการพิทักษ์สิทธิ์ของกลุ่มตัวอย่างตามที่กลุ่มตัวอย่างประสงค์ งานวิจัยนี้จึงไม่แสดงชื่อของกลุ่มตัวอย่างและใช้คำว่า KNS (Korean native speaker) ตามด้วยลำดับตัวเลขแทนชื่อของผู้ทดสอบ

ชื่อ	เพศ	อายุ	อาชีพ
KNS25	หญิง	30	อาจารย์สอนภาษาเกาหลี
KNS26	หญิง	25	นักศึกษามหาวิทยาลัย
KNS27	ชาย	31	อาจารย์สอนภาษาเกาหลี
KNS28	ชาย	26	พนักงานบริษัท
KNS29	ชาย	25	นักศึกษามหาวิทยาลัย
KNS30	หญิง	26	พยาบาล
KNS31	หญิง	22	นักศึกษามหาวิทยาลัย
KNS32	หญิง	22	นักศึกษามหาวิทยาลัย
KNS33	หญิง	19	นักเรียน
KNS34	ชาย	38	พนักงานบริษัท
KNS35	ชาย	18	นักเรียน
KNS36	หญิง	54	ข้าราชการ

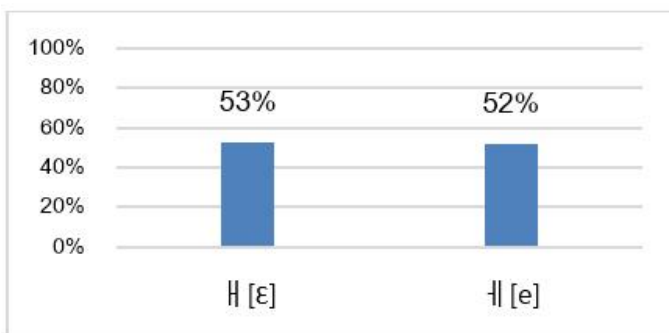
3. ผลการทดสอบ

การเรียนรู้ภาษามักมีปัจจัยหลายด้านที่ส่งเสริมหรือเป็นอุปสรรค เอลลิส (Ellis, 1994) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้ภาษาและเสนอว่า หนึ่งในปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ภาษาก็คือ ปัจจัยทางสังคม ซึ่งประกอบไปด้วย อายุ เพศ วรรณะทางสังคม ชาติพันธุ์ เป็นต้น เพื่อเป็นการวิเคราะห์ว่าปัจจัยทางสังคมประการใดที่ส่งผลต่อการแยกแยะเสียงสระ 'H [ɛ]' และสระ 'H [e]' ของเจ้าของภาษาชาวเกาหลี ผู้วิจัยจึงจำแนกการวิเคราะห์หรือออกเป็น 4 ประเด็นคือ การจำแนกการแยกแยะเสียงสระ 'H [ɛ]' และสระ 'H [e]' ตามประเภทของเสียงสระ การจำแนกตามเพศ การจำแนกตามอายุ สำหรับปัจจัยเรื่องอาชีพผู้วิจัยจำแนกออกเป็นสองกลุ่มคือ ผู้ประกอบอาชีพเป็นอาจารย์สอนภาษาเกาหลี (Korean language teachers) และกลุ่มที่ประกอบอาชีพอื่นๆ (Non-Korean language teachers) เนื่องจากกลุ่มผู้ประกอบอาชีพอาจารย์สอนภาษาเกาหลีถือเป็นกลุ่มคนที่มีทักษะความรู้และประสบการณ์ทางด้านภาษามากกว่ากลุ่มคนที่ประกอบอาชีพอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับภาษาและการเรียนการสอนหรืออาจเรียกได้

ว่าเป็นผู้มีความรู้เฉพาะทางด้านภาษา ซึ่งอาจเป็นปัจจัยก่อให้เกิดความแตกต่างในการแยกแยะเสียงสระทั้งสอง

3.1 การแยกแยะเสียงสระ ‘H [ɛ]’ และสระ ‘H [e]’ ของเจ้าของภาษาชาวเกาหลี จำแนกตามเสียงสระ

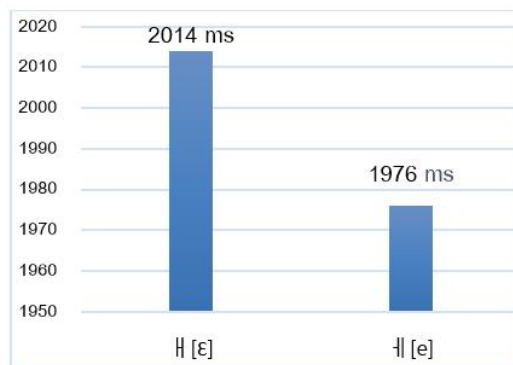
จากการวิเคราะห์ผลการทดสอบปัญหาเรื่องการแยกแยะเสียงสระ ‘H [ɛ]’ และสระ ‘H [e]’ ในกลุ่มเจ้าของภาษาชาวเกาหลีที่มีความหลากหลายทางเพศ อายุ และอาชีพ ด้วยโปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ SPSS¹⁰ พบว่าค่าเฉลี่ยความถูกต้องในการแยกแยะเสียงสระ ‘H [ɛ]’ และสระ ‘H [e]’ โดยรวม คือ 52% ในทางสถิติไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อจำแนกความถูกต้องตามรูปแบบของเสียงสระ ‘H [ɛ]’ และสระ ‘H [e]’ ค่าเฉลี่ยความถูกต้องในการแยกแยะเสียงสระ ‘H [ɛ]’ ของเจ้าของภาษาชาวเกาหลี คือ 53% และค่าเฉลี่ยความถูกต้องในการแยกแยะเสียงสระ ‘H [e]’ ของเจ้าของภาษาชาวเกาหลี คือ 52%

ภาพที่ 2. แผนภูมิแสดงอัตราเฉลี่ยความถูกต้องในการแยกแยะเสียงสระ ‘H [ɛ]’ และสระ ‘H [e]’ ของเจ้าของภาษาชาวเกาหลี จำแนกตามเสียงสระ

¹⁰ งานวิจัยนี้ใช้โปรแกรม SPSS (Statistical Package for the Social Science) ซึ่งเป็นโปรแกรมที่มีประสิทธิภาพสูงในการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

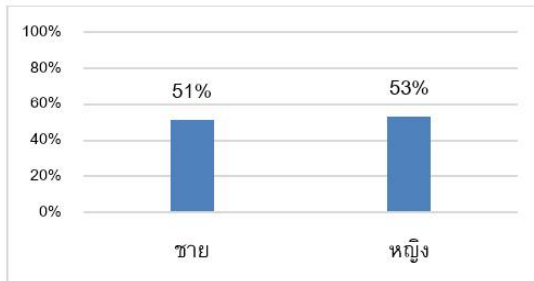
จากผลการทดสอบพบว่า ค่าเฉลี่ยเวลาในการตอบสนองต่อการแยกแยะเสียงสระ 'H [ɛ]' และสระ 'H [e]' ของเจ้าของภาษาชาวเกาหลีโดยรวมคือ 1995 ms หรือประมาณ 2 วินาที และเมื่อจำแนกตามเสียงสระสระ 'H [ɛ]' และสระ 'H [e]' พบว่า ค่าเฉลี่ยเวลาในการแยกแยะเสียงสระ 'H [ɛ]' คือ 2014 ms หรือประมาณ 2 วินาที และค่าเฉลี่ยเวลาในการแยกแยะเสียงสระ 'H [e]' คือ 1976 ms หรือประมาณ 2 วินาที ซึ่งในทางสถิติไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

ภาพที่ 3. แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยเวลาในการตอบสนองการแยกแยะเสียงสระ 'H [ɛ]' และสระ 'H [e]' ของเจ้าของภาษาชาวเกาหลี จำแนกตามเสียงสระ

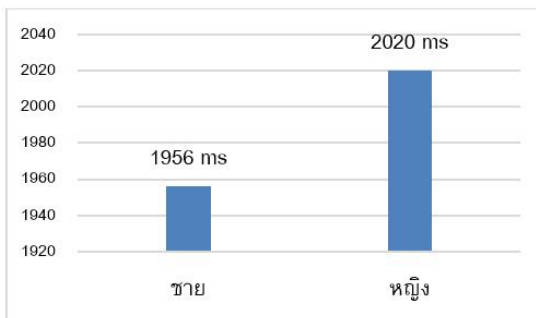
3.2 การแยกแยะเสียงสระ 'H [ɛ]' และสระ 'H [e]' ของเจ้าของภาษาชาวเกาหลี จำแนกตามเพศ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการแยกแยะเสียงสระ 'H [ɛ]' และสระ 'H [e]' ในเจ้าของภาษาชาวเกาหลีจำแนกตามเพศ พบว่า ค่าความถูกต้องในการการแยกแยะเสียงสระ 'H [ɛ]' และสระ 'H [e]' ของเพศชายคือ 51% และค่าเฉลี่ยความถูกต้องในการแยกแยะเสียงสระ 'H [ɛ]' และสระ 'H [e]' ของเพศหญิงคือ 53% ซึ่งค่าเฉลี่ยความถูกต้องของเพศหญิงสูงกว่าเพศชายเล็กน้อย แต่ในทางสถิติแล้วไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

ภาพที่ 4. แผนภูมิแสดงอัตราเฉลี่ยความถูกต้องในการแยกแยะเสียงสระ 'H [ɛ]' และสระ 'e' ของเจ้าของภาษาชาวเกาหลี จำแนกตามเพศ

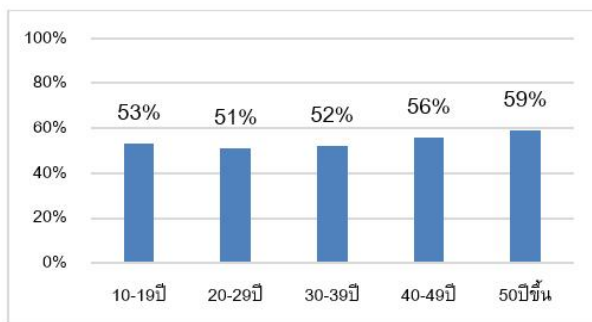
จากการจำแนกตามเพศพบว่าค่าเฉลี่ยเวลาในการตอบสนองของเพศชายคือ 1956 ms หรือประมาณ 1.9 วินาที ส่วนค่าเฉลี่ยเวลาในการตอบสนองของเพศหญิงคือ 2020 ms หรือประมาณ 2 วินาที ซึ่งไม่แตกต่างกันและในทางสถิติไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

ภาพที่ 5. แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยเวลาในการตอบสนองการแยกแยะเสียงสระ 'H [ɛ]' และสระ 'e' ของเจ้าของภาษาชาวเกาหลี จำแนกตามเพศ

3.3 การแยกแยะเสียงสระ ‘ɨ [ɛ]’ และสระ ‘ɨ [e]’ ของเจ้าของภาษาชาวเกาหลี จำแนกตามช่วงอายุ

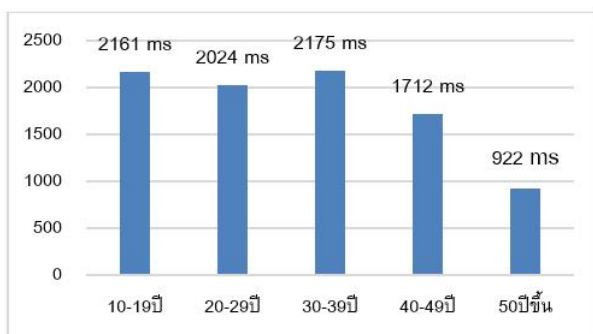
เนื่องจากอายุเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ส่งผลต่อการเรียนรู้และการใช้ภาษา ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยแบ่งข้อมูลอายุของกลุ่มตัวอย่างเป็น 5 ช่วงอายุ คือ ช่วงอายุ 10-19 ปี, ช่วงอายุ 20-29 ปี, ช่วงอายุ 30-39 ปี, ช่วงอายุ 40-49 ปี และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไป ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยจำแนกตามช่วงอายุพบว่า ช่วงอายุที่มีอัตราความถูกต้องในการแยกแยะเสียงสระ ‘ɨ [ɛ]’ และสระ ‘ɨ [e]’ มากที่สุดคือ กลุ่มเจ้าของภาษาชาวเกาหลีที่มีอายุ 50 ปีขึ้นไป อัตราความถูกต้องคือ 59% ช่วงอายุ 40-49 ปี อัตราความถูกต้องคือ 56% ช่วงอายุ 10-19 ปี อัตราความถูกต้องคือ 53% ช่วงอายุ 30-39 ปี อัตราความถูกต้องคือ 52% และกลุ่มเจ้าของภาษาชาวเกาหลีที่มีช่วงอายุ 20-29 ปี มีอัตราความถูกต้องน้อยที่สุดคือ 51% ซึ่งในทางสถิติไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

ภาพที่ 6. แผนภูมิแสดงอัตราเฉลี่ยความถูกต้องในการแยกแยะเสียงสระ ‘ɨ [ɛ]’ และสระ ‘ɨ [e]’ ของเจ้าของภาษาชาวเกาหลี จำแนกตามช่วงอายุ

ส่วนผลวิเคราะห์เวลาในการตอบสนองพบว่าช่วงอายุที่มีค่าเวลาในการตอบสนองที่น้อยที่สุดคือ กลุ่มเจ้าของภาษาชาวเกาหลีที่มีอายุ 50 ปีขึ้นไป ค่าเฉลี่ยเวลาในการตอบสนองคือ 922 ms ลำดับถัดมาคือ กลุ่มเจ้าของภาษาชาวเกาหลีที่มีช่วงอายุ 40-49 ปี ค่าเฉลี่ยเวลาในการตอบสนองคือ 1712 ms ช่วงอายุ 20-29 ปี

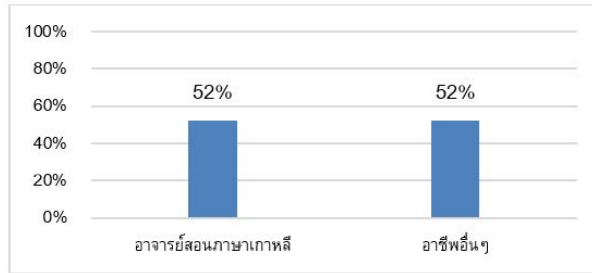
ค่าเฉลี่ยเวลาในการตอบสนองคือ 2024 ms ช่วงอายุ 10-19 ปี ค่าเฉลี่ยเวลาในการตอบสนองคือ 2161 ms ช่วงอายุ 30-39 ปี มีค่าเฉลี่ยเวลาในการตอบสนองมากที่สุดคือ 2175 ms ซึ่งพบค่าความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ จำแนกได้เป็น 3 กลุ่มดังนี้ กลุ่มที่ 1 กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยเวลาในการตอบสนองต่ำที่สุดคือ กลุ่มที่มีอายุ 50 ปีขึ้นไป กลุ่มที่ 2 คือ กลุ่มที่มีช่วงอายุ 40-49 ปี และกลุ่มที่ 3 คือ กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยเวลาในการตอบสนองมากที่สุด ได้แก่ กลุ่มที่มีช่วงอายุ 10-19 ปี, ช่วงอายุ 20-29 ปี และช่วงอายุ 30-39 ปี ตามลำดับ

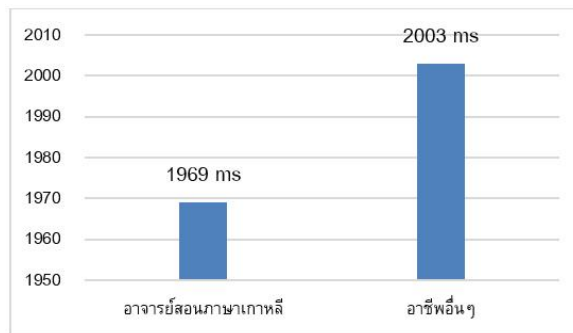
ภาพที่ 7. แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยเวลาในการตอบสนองการแยกแยะเสียงสระ ‘H [ɛ]’ และสระ ‘+ [e]’ ของเจ้าของภาษาชาวเกาหลี จำแนกตามช่วงอายุ

3.4 การแยกแยะเสียงสระ ‘H [ɛ]’ และสระ ‘+ [e]’ ของเจ้าของภาษาชาวเกาหลี จำแนกตามสาขาอาชีพ

ในประเด็นสุดท้ายคือ การวิเคราะห์ข้อมูลการและแยกแยะเสียงสระ ‘H [ɛ]’ และสระ ‘+ [e]’ ของเจ้าของภาษาชาวเกาหลี โดยจำแนกตามกลุ่มอาชีพแบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มที่ทำงานด้านภาษาหรือเป็นผู้สอนภาษาชาวเกาหลีและกลุ่มผู้ที่ประกอบอาชีพอื่นๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษา จากผลการทดสอบพบว่า ค่าเฉลี่ยความถูกต้องของทั้งสองกลุ่มเท่ากันคือ 52%

ภาพที่ 8. แผนภูมิแสดงอัตราเฉลี่ยความถูกต้องในการแยกแยะเสียงสระ ‘ɪ [ɛ]’ และสระ ‘ɔ [e]’ ของเจ้าของภาษาชาวเกาหลี จำแนกตามอาชีพ สำหรับผลค่าเฉลี่ยเวลาในการตอบสนองนั้น ปรากฏว่า กลุ่มอาชีพที่ทำงานด้านภาษามีค่าน้อยกว่ากลุ่มที่ทำอาชีพอื่นๆ เล็กน้อยคือ 1969 ms หรือประมาณ 2 วินาที ส่วนกลุ่มผู้ที่ทำอาชีพอื่นๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับภาษามีค่าเฉลี่ยเวลาในการตอบสนองคือ 2003 ms หรือประมาณ 2 วินาที ซึ่งในทางสถิติไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

ภาพที่ 9. แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยเวลาในการตอบสนองการแยกแยะเสียงสระ ‘ɪ [ɛ]’ และสระ ‘ɔ [e]’ ของเจ้าของภาษาชาวเกาหลี จำแนกตามอาชีพ

4. บทสรุปและข้อเสนอแนะ

จากการวิเคราะห์ผลทดสอบการแยกแยะเสียงสระ ‘H [ɛ]’ และสระ ‘-H [e]’ ของเจ้าของภาษาชาวเกาหลี จากกลุ่มตัวอย่างเจ้าของภาษาชาวเกาหลีเพศชายและเพศหญิงทั้งหมด 36 คน ที่มีความหลากหลายทางอายุและอาชีพ ด้วยโปรแกรม OpenSesame พบว่าโดยรวมแล้วเจ้าของภาษาชาวเกาหลีมีค่าเฉลี่ยความถูกต้องในการแยกแยะเสียงสระ ‘H [ɛ]’ คือ 53% และค่าเฉลี่ยความถูกต้องในการแยกแยะเสียงสระ ‘-H [e]’ คือ 52% ส่วนค่าเฉลี่ยเวลาในการตอบสนองเสียงสระ ‘H [ɛ]’ คือ 2014 ms หรือประมาณ 2 วินาที และค่าเฉลี่ยเวลาในการตอบสนองเสียงสระ ‘-H [e]’ คือ 1976 ms หรือประมาณ 2 วินาที หากพิจารณาในส่วนของความถูกต้องจะพบว่า ค่าเฉลี่ยความถูกต้องในการแยกแยะเสียงสระ ‘H [ɛ]’ และสระ ‘-H [e]’ ของเจ้าของภาษาชาวเกาหลีนั้นมีค่าเฉลี่ยความถูกต้องเพียงครึ่งหนึ่ง หรือสามารถกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า ปัจจุบันเจ้าของภาษาชาวเกาหลีไม่สามารถแยกแยะเสียงสระ ‘H [ɛ]’ และสระ ‘-H [e]’ ได้ อันเนื่องมาจากการออกเสียงสระ ‘H [ɛ]’ และสระ ‘-H [e]’ ที่ไม่ถูกต้องตามหลักภาษาเกาหลีของชาวเกาหลีเอง

ในส่วนของค่าเฉลี่ยเวลาในการตอบสนองการแยกแยะเสียงสระ ‘H [ɛ]’ และสระ ‘-H [e]’ ที่จำแนกตามช่วงอายุ พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญคือ ค่าเฉลี่ยเวลาในการตอบสนองการแยกแยะเสียง ‘H [ɛ]’ และสระ ‘-H [e]’ นั้น สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 กลุ่มอย่างชัดเจนคือ กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยการตอบสนองน้อยที่สุด คือ กลุ่มที่มีอายุตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไป กลุ่มถัดมาคือ ช่วงอายุ 40-49 ปี และกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยการตอบสนองมากที่สุด คือ กลุ่มที่มีช่วงอายุ 10-19 ปี, 20-29 ปี และ 30-39 ปี หากพิจารณาความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในทางสถิติจะพบว่า กลุ่มเจ้าของภาษาชาวเกาหลีที่มีช่วงอายุตั้งแต่ 10-39 ปี มีค่าเฉลี่ยการตอบสนองในการแยกแยะเสียงสระ ‘H [ɛ]’ และสระ ‘-H [e]’ มากกว่าในกลุ่มเจ้าของภาษาชาวเกาหลีที่มีช่วงอายุตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป กล่าวอีกนัยหนึ่งว่า เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของภาษาเกาหลีและการใช้ภาษาอย่างไม่ถูกต้องของชาวเกาหลีในปัจจุบัน คือ การออกเสียงสระ ‘H [ɛ]’ และสระ ‘-H [e]’ ที่ไม่ถูกต้องชัดเจนนั้น

คือปัจจัยที่ส่งผลต่อกลุ่มวัยรุ่นชาวเกาหลี ทำให้เกิดความสับสนในการแยกแยะเสียง 'H [ɛ]' และสระ 'ㅏ [e]' มากกว่ากลุ่มชาวเกาหลีที่มีอายุตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป

จากผลการทดสอบที่กล่าวมานี้สามารถพิสูจน์สมมติฐานของผู้วิจัยได้ว่า ผู้ศึกษาภาษาเกาหลีชาวไทยไม่มีปัญหาในการแยกแยะและออกเสียงสระ 'H [ɛ]' และสระ 'ㅏ [e]' เนื่องจากอิทธิพลของภาษาแม่เชิงบวก หากแต่ปัญหาในการออกเสียงสระ 'H [ɛ]' ที่ไม่ชัดเจนของชาวไทยที่ รยูมียุง (류미영, 2011) กล่าวไว้ นั้น เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงทางเสียงของภาษาเกาหลีและการใช้ภาษาที่ไม่ถูกต้องตรงตามหลักภาษาเกาหลีของเจ้าของภาษาชาวเกาหลี ซึ่งส่งผลให้เกิดปัญหาในการแยกแยะเสียงสระ 'H [ɛ]' และสระ 'ㅏ [e]' ทั้งในกลุ่มเจ้าของภาษาชาวเกาหลี และยังส่งผลให้ผู้ศึกษาภาษาเกาหลีชาวไทยเกิดความสับสนในการแยกแยะเสียงและการออกเสียงสระ 'H [ɛ]' และสระ 'ㅏ [e]' ตามไปด้วย

สำหรับข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เนื่องจากงานวิจัยนี้เก็บตัวอย่างข้อมูลจากกลุ่มเจ้าของภาษาชาวเกาหลีโดยมุ่งเน้นไปที่ช่วงอายุตั้งแต่ 20-39 ปี ตามที่คาดหมายว่าเป็นกลุ่มที่ผู้ศึกษาชาวไทยมีโอกาสปฏิสัมพันธ์ด้วยมากที่สุด ดังนั้นหากต้องการผลการทดสอบที่ละเอียดมากขึ้นในทุกช่วงอายุ ผู้ที่สนใจสามารถทำการทดสอบการแยกแยะเสียงสระ 'H [ɛ]' และสระ 'ㅏ [e]' โดยเก็บข้อมูลเพิ่มเติมจากกลุ่มตัวอย่างเจ้าของภาษาชาวเกาหลีที่มีอายุตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป เพื่อให้การอภิปรายและสรุปผลในประเด็นปัจจัยเรื่องอายุมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

รายการอ้างอิง

- ปริต วงศ์ธนเสน. (2552). *หลักภาษาเกาหลี*. ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- Brown, H. Douglas. (1980). *Principles of language learning and teaching*. Englewood Cliffs: Prentice-Hall.

- Ellis, R. (1994). *The study of second language acquisition*. Oxford: Oxford University Press.
- 류미용. (2011). *태국인 학습자의 한국어 모음 발음 오류 연구-초급 학습자를 중심으로*. 경희대학교 석사학위논문.
- 분릿 코행. (2015). *태국인을 위한 한국 발음교육 연구-발음 인식 및 발음 산출 실험을 활용하여*. 경희대학교 박사학위논문.
- 이광오. (1990). 한글글자의 지각과 발음. *한국심리학회 연차대회 학술발표 논문집*. pp. 329-334.
- 이진호. (2012). *한국어의 표준 발음과 현실 발음*. 아카넷.
- 최재수. (2014). *한자어권 한국어 학습자의 심성어휘집 및 단어 재인 경로 연구*. 경희대학교 석사학위논문.
- 한국외국어대학교 태국어과. (2011). *한국어-태국어사전*. 한국외국어대학교 출판부 정재원.
- 홍혜련. (2012). *태국어권 학습자를 위한 한국어 교육-초급과정 중심으로*. 한국외국어대학교 석사학위논문.
- 허용·김선정. (2011). *외국어로서의 한국어 발음 교육론*. 박이정.